

Notiz.

Abraham Abulafia, der Pseudomesias.

Das letzte Viertel des dreizehnten Jahrhunderts war reich an mystischen Machwerken und pseudomesianischen Schwärmereien wo nicht Schwindeleien, und merkwürdiger Weise gerade in Spanien, obgleich da unter den Juden der philosophische Rationalismus mehr als in andern Ländern ausgebildet war. Im Jahre 1295 traten zwei Pseudomesiasse oder Pseudophropheten auf, der eine in dem kleinen Städtchen Avollon und der andere in der Großstadt Avila, welcher ein dickeibiges mystisches Buch unter dem Titel *פלאות החכמה* geschrieben hat, vor welchem Salomo Ibn-Aderet gewarnt hat. In dieser Zeit trat Moise de Leon mit seinem Lügenwerk Sohar auf. Noch ein anderer Schwärmer oder Schwindler mit dem Namen Moise scheint damals mystische Propaganda getrieben zu haben. Aber Keiner von diesen hatte in dieser Zeit so viel Wirrwarr angerichtet, wie Abraham Abulafia, ebenfalls ein Spanier. Er trieb sein Wesen in Italien und Griechenland, wo die neu aufgetauchte kabbalistische Mystik nicht, wie in Spanien, auf Widerspruch stieß und daher viel mehr Anflang fand. Abraham Abulafia hat sehr viel kabbalistische Opuscula verfaßt unter eigenem Namen und unter dem Namen Kasiel und Zacharia, weil der Name *אברהם* denselben Zahlenwerth wie *זכריה* und *זכריה* hat. Landauer und Jellinek haben seine Biographie geschrieben und seine literarischen Leistungen beschrieben. Beide erwähnen den wichtigen Umstand in seinem Leben, daß er mit dem Papste hat anknüpfen wollen, und daß er längere Zeit von den Franciskanern im Kerker gehalten worden war und dann — wie er selbst sich rühmt — durch ein Wunder die Freiheit

erlangt hat. Die Quelle, woraus diese Thatsache geschöpft ist, ist meines Wissens noch nicht veröffentlicht.

Ihrer Wichtigkeit wegen gebe ich hier diese biographische Notiz aus Abulafia's ספר העדות, welche der verstorbene L. Rosenthal in Hannover, der rühmlichst bekannte literarische Sammler und Bibliograph, für mich excerpirt hat.

ספר העדות זה הספר הוא הרביעי לפירוש של רויאל שהוא שלישי לחבור כי ספר הישר חבר רויאל תחלה והיה בעיר הר פתרום בארץ יון וחברו הוא בשנת חמשת אלפים ושלשים ותשע שנה ליצירה והיה הוא בן ט"ל שנה והיא שנת התשיעית להתחלת נבואתו. אבל עד השנה ההיא לא חבר ספר שיחסהו לשם נביאה כלל אע"פ שחבר ספרי חכמות אחרים רבים ומקצתם הם ספרי סתרי הקבלה. ובשנת התשיעית ההיא עוררהו השם ללכת לרומי רבתי כאשר צוהו בכרצלונה בשנת (הא"ל'ה ה' אלפים) וכלכתו עבר דרך טרני ונתפש ביד גוים מפני מלשינות שהלשינוהו יהודים ונעשה לו נס ועקרו (ועזרו) השם וניצל ועבר דרך קפואה והבר שם בשנה העשירית לצאתו מכרצלונה ספר שני והוא ספר חיים. ובחדש החמישי לניסן שהוא חדש אחד עשר לתשרי והוא חדש אב בא ברומי בשנה העשירית וייער ללכת ביום ערובה של ראש השנה לפני האפיפיור וצוה האפיפיור לכל שוערי ביתו בהיותו בשוריאנו בעיר אחת קרובה לרימי מהלך יום אחד שאם יבא שם רויאל לדבר את בשם יהדות כלל שיקחו אותו מיד ולא יראה פניו כלל אבל יוציאוהו חוץ לעיר וישרפוהו באש ושם העצים אחר שער הפנוזי מהעיר והודיע דבר הזה לרויאל ולא השגיח בדברי האומרים אבל החבורד וראה מראות בתכם וחדש אז זה הספר וקראו ספר עדות להיותו עדות בינו וכי השם אשר מסר נפשו למות בעבור אהבת מצותו והיה גם כן עדות על השם שהצילו מיד אויביו כי ביום לכתו לפני זה האפיפיור נולדו לו שתי פיות ובהכנסו בשער העיר החיצון יצא שליח לקראתו ובשרו שכלילה ההוא מת המבקש את נפשו מיתת מגפה פחאום ביה בליליא קטיל ומת נצל רויאל ונתפס ברומי כן האחים הקננים ועמד במדרשם כ"ח ימים כי ביום צום גדליהו נתפס בשנת הא"ל'ה כי היא שנת הא"ם ויצא ביום ראש חדש מרחשון ואני כתבתי זה פה להגיד שכחו של הקב"ה ומופתיו וזו סיו ונפלאותי ועם רויאל ועם עבדיו הנאמנים.